SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 14 | 15. JULI 1931 | 80. AARGANG

HVAD ER „MORMONISMEN"?

Af Ældste David O. McKay, af de Tolvs Raad.

—

Mormonismen eller Jesu Kristi Evangelium er den sande Videnskab om Livet.

Den lærer mig, hvad jeg maa gøre for at blive rask og lykkelig. Den lærer mig, at mit Legeme, hvori min Aand bor, er et helligt Tempel, og at det derfor maa holdes rent og ubesmittet. Stærke Drikke og Tobak, Te, Kaffe og andre Rus- og Bedøvelsesmidler skulde aldrig besmitte dette Tempel.

Mormonismen forlanger af mig, at jeg skal være lærvillig og bestandig beflitte mig paa Sandhed, at jeg skal stræbe efter alt hvad der er »dydigt, elskværdigt, prisværdigt og godt«. I Virkeligheden afhænger selve Saligheden af Kundskab, thi »ingen kan blive frelst i Uvidenhed«.

Familien er det menneskelige Samfunds Kærne. »Mormonismen« lærer mig at Forældreværdigheden nærmer sig det guddommelige, og at Ægteskabet og Familieforbindelserne er ligesaa evige som Livet selv.

Den Organisation som findes i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, er det bedste Middel som findes i Verden, til at udvikle de enkelte Mennesker, tage virksomme

Forholdsregler, bringe Lindring og Hjælp til de fattige og forladte, skaffe tilveje gode Anledninger til at tjene Gud og sine Medmennesker — og det er den bedste Organisation som findes, fordi den er af guddommelig Oprindelse.

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige blev oprettet ved Frelserens egen Fuldmagt og Inspiration. Det var ham som aabenbarede for Profeten Joseph Smith det Forhold hvori Mennesket staar til sin Skaber. Mennesket er i Virkeligheden Guds Barn, og kan som saadant gennem Lydighed til Loven blive ligesom Faderen, thi »som Mennesket nu er, Gud en Gang var, og som Gud nu er, kan Mennesket en Gang blive«.

»Mormonismen« er Videnskaben om Livet — om det evige Liv.

DEN DANSKE MISSION.

ANKOMST.

Ældste Eldon Jerrold Hansen fra Weston, Idaho, ankom til København med S.S. »Hellig Olav«, Onsdag den 17 Juni, og er blevet beskikket til at virke i Københavns Distrikt.

Vi byder Ældste Hansen hjertelig Velkommen til den Danske Mission, og nedbeder Herrens Velsignelse over ham i hans Arbejde.

AFLØSNINGER.

Under den nylig afholdte Sommerkonference i København blev følgende Missionærer afløst med Tak for det gode Arbejde de har udført, og med Tilladelse til at rejse hjem: Ældste Hans Hansen der har virket ca. 30 Maaneder i den Danske Mission, Ældste Charles S. Petersen der har virket ca. 27 Maaneder, samt Søster Vera S. Stone der har arbejdet i den Danske Mission ca. 22 Maaneder. Ældste Hansen vil besøge Slægtninge i Danmark inden han rejser hjem. Ældste Petersen afrejser med S.S. »George Washington« den 16. Juli, sammen med Ældste Leslie T. Hintze, der for kort Tid siden blev afløst fra sit Arbejde i den Danske Mission. Søster Stone vil benytte nogen Tid til at besøge sine Slægtninge inden hun rejser hjem.

Vi takker disse Missionærer for deres gode og trofaste Arbejde, ønsker dem en god og behagelig Hjemrejse, og beder at Herren vil velsigne dem i Fremtiden.

FORFLYTTELSER.

Ældste David L. Larsen er blevet forflyttet fra Esbjerg til Aalborg. Ældste Hyrum Dale Andersen er blevet forflyttet fra København til Aarhus. Ældste J. Howard Rasmussen er blevet forflyttet fra Aalborg til Aarhus. Ældste Gerald D. Burr er blevet forflyttet fra Aalborg til Esbjerg, Ældste V. Blain Larsen fra Odense til Esbjerg og Ældste Grant S. Nielsen fra Esbjerg til Odense.

BESKIKKELSE.

Ældste C. Henry Nielsen, som har virket i den Danske Mission ca. 17 Maaneder, deraf de sidste 6 i København, er blevet beskikket til at virke som Forstander af alle Missionens Søndagsskoler og Unge Mænds Uddannelsesforninger.

Vi ønsker ham Lykke i hans nye Arbejde, og beder at Herren vil velsigne ham.

Holger M. Larsen.
Missionspræsident.

BESØG FRA AMERIKA.

Blandt de mange Søskende som besøgte København under Indvielsen, var ogsaa Broder og Søster Hans H. Otte fra Evanston, Wyoming. De opholdt sig her en Maaneds Tid.

Broder Otte er født i København, og er Søn af Johan H. Otte, som i mange Aar var Korleder i København. Broder Hans H. Otte arbejdede som Sekretær i Søndagsskolen, før han emigrerede til Utah. Han er nu Apoteker i Evanston, Wyoming. Hans Hustru er ogsaa født i København. Før sin Afrejse til Amerika tog hun Del i Arbejdet i Grenen.

Vi havde ligeledes Besøg af Broder Charles Jørgensen fra Salt Lake City, der ligeledes er Københavner. Broder Jørgensen har i mange Aar virket som Trafikbetjent i Salt Lake City, men blev for en Tid siden ansat som Arrestforvarer.

Endvidere havde vi Besøg af Broder P. S. Melgaard fra Fairview, Utah, samt Broder Jacob C. Jensen fra Salt Lake City. Broder Melgaard, som er Mejerist, og desuden driver en Rævefarm, emigrerede fra Silkeborg for ca. 20 Aar siden. Broder Jensen, som er Lokomotivfører for Union Pacific, kom fra Aalborg for ca. 30 Aar siden.

Alle disse Søskende rejste tilbage til U. S. A. med S. S. »United States« den 8 Juli. Det har været os en stor Glæde at have Besøg af disse Søskende. Vi takker dem for Besøget, og ønsker dem en god og behagelig Hjemrejse.

EUROPAS MISSIONSPRÆSIDENTER AFHOLDER KONFERENCE.

I Forbindelse med Indvielsen af Københavns Mødehus, som blev afholdt i Dagene 14.—16. Juni, blev der ogsaa afholdt en Konference af alle Europas Missionspræsidenter, som ved denne Anledning var forsamlet i København.

Til Stede var følgende Missionspræsidenter og deres Hustruer: John A. Widtsoe af den Europæiske Mission, A. Wm. Lund af den Britiske Mission, Fred Tadje af den Schweizisk-Tyske Mission, Oliver H. Budge af den Tysk-Østerrigske Mission, Golden L. Woolf af den Franske Mission, Frank I Kooyman af den Nederlandske Mission, Arthur Gaeth af den Tjekkoslovakiske Mission, Gideon N. Hulterstrøm af den Svenske Mission, Hyrum D. Jensen af den Norske Mission og Holger M. Larsen af den Danske Mission.

Alle Missionspræsidenterne ankom til København Lørdag den 13. Juni, og overværede Indvielsen Søndag den 14. Juni, hvor de alle fik en Anledning til at tale. Ligeledes talte alle Missionspræsidenternes Hustruer. Missionspræsidenternes Konference begyndte Onsdag den 17. Juni, Kl. 9,30. Derefter blev der afholdt Møder hver Dag fra 9,30 til 6. Søndag den 21. Juni blev der foretaget et Besøg til Malmø og Lund. Det sidstnævnte Sted blev den berømte Domkirke beset. Denne Kirke blev paabegyndt af Erkebiskop Asker kort efter Aar 1100 paa den Tid, da Lund blev Sæde for Erkebiskoppen, og kunde siges at være det aandelige Midtpunkt for hele Norden. Kirken som blev færdig for Indvielse Aar 1145, er en pragtfuld og monumental Bygning, og dette Besøg vakte udelt Interesse.

I Malmø serverede de svenske Søskende en god Lunch Kl. 3, Møde blev afholdt i Malmø Grens Mødesal Kl. 5, hvorefter alle de Besøgende vendte tilbage til København den samme Aften.

En Dag, Mandag den 22. Juni, blev benyttet til at bese

København, hvorefter Turen gik med Bil langs Kysten til Helsingør. Slottene Frederiksborg, Fredensborg og Kronborg blev beset. Særlig Interesse vakte Kronborg, som det Sted hvor Shakespeare skrev »Hamlet«.

Tirsdag den 23. Juni fortsattes Konferencen, hvis Hovedhensigt var at indføre Enhed i Missionsarbejdet og i Arbejdet i de forskellige Organisationer.

Torsdag Morgen den 25. Juni afrejste et Selskab af Missionspræsidenter med deres Hustruer fra København med Bil for at besøge afdøde Godsejer Thomas S. Hermansens og Hustru Marie Hermansens smukke Gods »Allinggaard« pr. Aarhus. Konferencens sidste Møde blev afholdt paa dette Sted Fredag den 26. Juni.

Lørdag Morgen forlod alle Missionspræsidenter Aarhus, for at afrejse til deres forskellige Arbejdsmarker, med Undtagelse af Præsident John A. Widtsoe og Præsident Holger M. Larsen, som blev tilbage i Aarhus. Her blev et Møde afholdt Søndag Kl. 1. For at saa mange som muligt skulde faa Anledning til at nyde godt af Præsident Widtsoes Besøg, stillede Søster Hermansen elskværdigst sin Bil til Disposition, og af denne Aarsag blev det muligt af afholde et Møde i Randers Kl. 4 Eftermiddag og ét i Aalborg Kl. 8 Aften. Det er nu en lang Tid siden en af Herrens Apostle har besøgt disse Grene, og mange Søskende og Venner benyttede denne Anledning til at høre Præsident Widtsoe. Alle Møder var meget godt besøgt, og en vidunderlig Aand var til Stede ved de forskellige Møder.

Den følgende Dag, Mandag den 28. Juni, besøgte de to Præsidenter Esbjerg, hvor et Møde blev afholdt Kl. 7,30. Ogsaa her viste de Hellige sin store Taknemmelighed over Besøget, og kom til Stede i stort Antal. Efter Mødet blev der afholdt en lille Festlighed i Mødelokalet, hvor Forfriskninger blev serveret.

Præsident Widtsoe og Præsident Larsen vendte derefter tilbage til København, hvor de ankom Tirsdag Eftermiddag.

MISSIONSPRÆSIDENTER TIL STEDE VED KONFERENCEN I KØBENHAVN.

Staaende (fra venstre til højre): Leah D. Widtsoe (Den Europæiske Mission), Signe Hulterstrøm (Den Svenske Mission), Eliza W. Tadje (Den Schweizisk-Tyske Mission), Josephine Lund (Den Britiske Mission), Margaret A. Jensen (Den Norske Mission), Martha Gaeth (Den Tjekkoslovakiske Mission), Rachel S. Larsen (Den Danske Mission), Elizabeth Kooyman (Den Nederlandske Mission). Beth C. Woolf (Den Franske Mission) og Margareth Budge (Den Tysk-Østrigske Mission).

Siddende (fra venstre til højre): Patriark James H. Wallis, John A. Widtsoe (Den Europæiske Mission), Gideon N. Hulterstrøm (Den Svenske Mission), Fred Tadje (Den Schweizisk-Tyske Mission), A. William Lund (Den Britiske Mission), Hyrum D. Jensen (Den Norske Mission), Arthur Gaeth (Den Tjekkoslovakiske Mission), Holger M. Larsen (Den Danske Mission), Frank I. Kooyman (Den Nederlandske Mission), Golden L. Woolf (Den Franske Mission) og Oliver H. Budge (Den Tysk-Østrigske Mission).

DEN NORSKE MISJON.

ANKOMST.

Eldste Alvin Jarvis Olsen, fra Burton Ward, Grant Stake, Salt Lake City, Utah, ankom til den norske misjon, den 17. juni 1931. Vi byder eldste Olsen velkommen til den norske misjon, og beder at Herren vil velsigne ham under hans arbeide i dette land.

GATEMØTER AVHOLDT I NORGE.

Det første friluftsmøte der nogensinde er blitt avholdt av de Siste Dages Helliges eldster i byen Trondheim, blev ledet av president Golden Dean Carlston og eldste Arthur J. Larsen, lørdag den 9 mai, på det offentlige torv. Der var fremmøtt en forsamling på over 200.

Den 28 mai holdt eldste Allan H. Wagley og eldste Marvin M. Benson det første friluftsmøte på torvet i byen Stavanger. De var assistert av sangkoret som tiltrakk en meget stor tilhørerskare. Den 1. juni, kl. 8 om aftenen, avholdt eldstene i Oslo gren den første friluftsmøte på Youngstorvet. Medlemmer av koret og mange søskende hjalp med sangen. Det var en god orden under hele møtet, og over 300 var tilstede. Vi er meget taknemlige til politiet, for at de har gitt oss tilladelse til at holde disse møter gennem sommermånedene.

Hyrum D. Jensen
Misjonspresident.

GRENSKONFERENSE I HAUGESUND.

Den 16. og 17. mai blev der avholdt grenskonferense i Haugesund. Misjonspresident Hyrum D. Jensen, distriktspresident Herman J. Hogensen Jun., eldste Stephen W. Stockseth og eldste Aksel Arnesen var tilstede.

Det første møte blev avholdt lørdag aften. De besøkende presidenter samt eldstene bar sitt vidnesbyrd, og opmuntret søskende til å fortsette å rulle verket fremad. Søndagsskole blev avholdt som vanlig. Ved møtet søndag aften gav forstander Lars Birkeland en rapport over alle grenens virksomheder, som alle viste sig å være i fremgang. Distriktspresident Herman J. Hogensen talte om evangeliets gjengivelse. Misjonspresident Hyrum D. Jensen talte om de tradisjoner som fantes hos de amerikanske indianere, som bevis på guddommeligheten av Mormons Bok. Alle møter var godt besøkt, og en en god ånd var tilstede.

Tidligere i uken hadde der vært udført en dåbshandling, hvorved et medlem blev tillagt kirken.

Herman J. Hogensen, Jun.

DØDSFALL I DRAMMEN.

Søster Hilda Marie Blattman døde i sit hjem i Drammen, Norge, den 24. mai 1931 efter et kort sykeleie, og blev begravet den 29. mai på Strømsø kirkegaard under enestående stor deltagelse fra slekt og venner.

Begravelseshøitideligheten åpnedes med at sangkoret sang: »O Fader lad mitt hjerte få«. Bøn af eldste Carl F. Johansen, hvorefter søster Emma Lindkvist sang: »O brødre, lad oss henrykt smile«. Distriktspresident Wilford E. Edman talte smukt om avdøde, og mante den store forsamling til å følge hendes eksempel, således at vi kan blive istand til å møte hende igjen i opstandelsen. Tilsidst nedbad han Herrens velsignelse over hendes efterlatte. Til avveksling sang koret: »O Helligånd, mitt liv, min lyst«. Broder Nils Olsen nedla kranser fra avdødes barn og svigerbarn, med takk for alt hun hadde vært for dem gjennem livet. Likeledes nedla han en krans fra Drammens gren, takket for hendes trofaste virke, særlig i kvinneforeningen hvor avdøde var 2den rådgiver. Koret sang tilslut: »O min Fader, du som troner«, hvorefter eldste Ronald Geertsen sluttet med bønn.

Ved graven sang koret: »Nærmere Gud til dig«. Distriktspresident Wilford E. Edman innviet graven.

Søster Blattman blev født i Oslo den 21. juli 1879, og hun annammet evangeliet den 22. oktober 1927. Hun efterlater sig sin mann og 9 barn, hvorav en datter, der er gift med eldste John Olsen, bor i Salt Lake City.

Ingvald Johansen.
Forstander av Drammens gren.

PATRIARK BESKIKKET FOR DEN EUROPÆISKE MISSION.

For første Gang i Kirkens Historie er der blevet sendt en Patriark fra Utah for at virke i den Europæiske Mission, nemlig James H. Wallis fra Vernal, Utah. Ældste Wallis og Hustru ankom for kort Tid siden til Liverpool, England. Hans Opholdssted vil blive det Europæiske Hovedkvarter.

Alle de Hellige i Europa, som har maattet undvære det Privilegium at modtage en patriarkalsk Velsignelse, hilser denne Meddelelse med stor Glæde, og byder Ældste Wallis hjertelig Velkommen til Europa.

TEMPELARBEJDE. (Fortsat.)*

Vi har i de to sidste Lektier i Korthed diskuteret Arbejdet for de døde i vor Kirkes Templer. Vi vil nu betragte nogle andre Ordinancer.

BEGAVELSER.

Naar man erindrer, at Gengivelsen af Kristi Kirke i denne Husholdning ikke blot gengiver Frelsensplanen, men ogsaa Magten til at handle i Guds Navn her paa Jorden, kan man forstaa, at enhver Person, der har opfyldt Evangeliets første Principper og har bevist, at han er værdig til at være Medlem af Kirken, og (dersom han er en Mand) har modtaget Præstedømmet, skulde være berettiget til specielle Begunstigelser. Selve den Kendsgerning, at han har sluttet sig til Kristi Kirke og stræber efter at holde Guds Befalinger, sætter ham i en Særstilling og gør ham berettiget til at modtage særlige Velsignelser fra Herren. Disse Velsignelser kaldes Begavelser. De er specielle Privilegier, efter Himmelens Orden, som kun udstrækkes til dem, der kan anses værdige til at opnaa celestial Ophøjelse. Brigham Young forklarer dem paa denne Maade: »Din Begavelse er at modtage alle de Ordinancer i Herrens Hus, som er nødvendige for dig, for at du, efter at du har forladt dette Liv, kan være i Stand til at gaa tilbage til Faderens Nærværelse og passere de Engle, der staar som Skildvagter, idet du er i Stand til at give dem Pasordene, de Tegn, der henhører til det Hellige Præstedømme; og vinde din evige Ophøjelse til Trods for Jord og Helvede.« (Discourses of Brigham Young, S. 637.) Disse gives i Templet til dem, som fortjener dem. De er høje og hellige Ordinancer og bør sættes meget højt, thi de giver dem, som nyder den Velsignelse at modtage dem, en Sikkerhed og Beskyttelse, som blot nydes af nogle udvalgte faa. »Ja Tusinders og

* Lektie for Søndagsskolens Senior- og Juniorklasser, Søndag den 26. Juli.

Titusinders Hjerter skal storlig glæde sig paa Grund af de Velsignelser, der skal udgydes, og den Begavelse, hvormed mine Tjenere er blevet begavede i dette Hus.« (Pagtens Bog, 11: 9.)

ÆGTESKAB.

For nogle er Ægteskabet en Kontrakt, som Loven foreskriver. For andre er det en unødvendig Ceremoni, som er fremvokset af sociale Skikke. Men for de Sidste Dages Hellige er det en evig Forbindelse. Vi tror ikke, at Ægteskabet ender ved Graven. Gud har bestemt, at det skal vare evigt.

Af alle de betydningsfulde Skridt, en Person kan tage her i Livet, er Ægteskabet et af de aller vigtigste. Det er af den aller største Betydning for et Menneskes Lykke, Fremgang, Tjeneste og Fremtid. Med en trofast, god og loyal Livsledsager ved sin Side kan man se hele Livet i et rosenrødt Skær. Paa den anden Side foraarsager det den største Elendighed, naar det modsatte er Tilfældet. Ægteskabet kan lede til en saa vidunderlig Lykke eller en saa dyb Elendighed og Sorg, at det fortjener at blive taget under den oprigtigste Overvejelse.

De Sidste Dages Hellige stræber efter alle de Ting, som skaber et lykkeligt Hjem. Energi, Munterhed, Loyalitet, Hæderlighed, Tro, Tilbedelse og alle andre Dyder, som gør en Hytte mere tiltalende end et Palads, bliver til Stadighed forkyndt for dette Folk. Men i Tillæg hertil bliver dette helligste af alle Skridt i Livet helliget ved den religiøse Overbevisning, at det er en »evig Forbindelse«.

Det bliver fortalt os, at vi ikke skal gifte os udenfor Kirken. Dette Raad bliver ikke givet, fordi der ikke findes gode Mennesker i andre Kirker. En lille Smule Kendskab til den menneskelige Race vil snart overbevise os om, at der er mange vidunderlige Mænd og Kvinder, der ikke tror som vi gør. Men der er andre Aarsager. For det første er der sjeldent Lykke til Stede i et Hjem, hvor Mand og Hustru ikke har den samme religiøse Tro. Det volder, for Eksempel, store Vanskeligheder for en, der tror paa Bøn, at leve sammen med en, der ikke gør. Naar en Moder ønsker, at hendes Børn skal gaa til én Kirke, og hendes Mand gør Indvendinger, ikke opmuntrer dem, eller paastaar, at de skal besøge en anden Kirke, saa kommer der

let en daarlig Aand ind i Hjemmet. Den ene eller begge maa opofre deres Tro.

Og ligeledes den Kendsgerning, at vi tror som vi gør angaaende Guddommeligheden af vor Kirke, maa nødvendigvis danne et stort Svælg mellem vor Kirke og andres. Og paa Grund af dette vil det altid bringe Sorg, dersom en god Sidste Dages Hellig ikke tager Hensyn til, hvad der er blevet fortalt ham angaaende Ægteskabet. Fælles Udarbejdelse af fælles Idealer er det, der bringer Lykke i et Hjem. Dette er ugørligt, medmindre Mandens og Hustruens Idealer er de samme. Al Erfaring har vist, at en, der tilhører en Kirke, er langt sikrere stillet, dersom han gifter sig indenfor sin egen Kirke, end udenfor. Men der er en anden Aarsag, der er større end denne. At gifte sig udenfor denne Kirke er det samme som at berøve sig selv det store Privilegium at blive viet for Evigheden. I Templet kan vi blive beseglet til hinanden for Evigheden. De Børn, der fødes i et saadant Ægteskab, vil blive vore for evigt. Bundet sammen med Præstedømmet skal Mand, Hustru og Børn blive Arvinger til Guds Rige. Tempelvielse indebærer langt mere end en Vielse »indtil Døden skiller eder ad.«

Disse Vielser for Evigheden kan blot udføres i Templer. Kun de, som har Myndighed fra Gud til at besegle i Himmelen, kan udføre saadanne Ordinancer. Kun de Mænd, som holder det højere Præstedømme, og de Kvinder, som er værdige, kan faa Adgang til disse hellige Steder og blive velsignede med en evig Forbindelse. Kun denne ene Kendsgerning — at Mand og Hustru er værdige til at blive viede i Templet, derved at de har Tro paa den samme Kirke og den samme Gud og har annammet de samme Lærdomme, gør Udsigterne for, at dette Ægteskab skal blive lykkeligt, større end alle andre.

Dersom vi anerkender Guddommeligheden af denne Kirke, maa vi indrømme, at vi ikke kan have Raad til at berøve os selv det Privilegium at modtage vore Begavelser og velsigne vore Familier med den evige Forbindelse. Og heller ikke har vi Raad til at gaa glip af det Privilegium at hjælpe de døde til at erholde den samme Anledning til at blive frelste.

SKANDINAVIENS STJERNE

Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke
Af Sidste Dages Hellige.
Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør:	Redaktionssekretær og Translatør:
Holger M. Larsen	Eva M. Giertsen

ORSON F. WHITNEY

Af Ældste John A. Widtsoe, af de Tolvs Raad.

Orson F. Whitney var begavet med mange Gaver. Han havde et stateligt Legeme, en ædel Sjæl og et straalende Sind. Han var en enestaaende dygtig Taler og en Mester i at debattere. Han havde en Digters Forstaaelse og en Profets Syn. Han gik gennem Livet med Blikket rettet opad, med Hovedet i Lyset. Ved Siden af sin aandelige Forstaaelse gjorde han det der var mørkt og dunkelt, lyst og straalende. Han var en Drømmer og dog ikke bange for det daglige Arbejde. Han elskede Livet og nød det. Han kunde smile saavel som græde — og han elskede at smile. Han var en Ven af de mange som han hjalp til at leve et rigere Liv, og han var elsket af alle. Han gjorde Ære paa sin Herkomst, og han var loyal mod sig selv og mod Gud. Han blev æret af Mennesker og Herren var god mod ham. Han var én af en Generation.

De 76 Aar Broder Whitney levede, var fyldt af godt og ædelt Arbejde. Missionær, Biskop, Historieskriver, Statsmand, Apostel, Forsvarer af Sandheden og Digter — alt dette var han til sit Folks fulde Tilfredshed. Hans Levnedsbeskrivelse som blev fuldført paa hans 75-aarige Fødselsdag, beretter om disse forskellige Virksomheder, og aabenbarer en Hengivelse til Tjeneste for Menneskeheden, som er saa inderlig, at det kan og bør tænde vore lunkne Hjerter i Glød. Hans Liv var rigt paa Fremgang, enten det maales med menneskelig eller guddommelig Maalestok, og er et Ideal for alle, som vil stræbe opad.

Den ledende Kraft i Broder Whitneys Liv, var Jesu Kristi Evangelium. Tidligt i hans Liv blev Sandheden af Evangeliets Gengivelse gennem Profeten Joseph Smith, født i ham, og dette Vidnesbyrd voksede og blev stærkere

for hvert Aar som gik. Hans største Glæde var at fremlægge Jesu Kristi Lærdomme paa en klar og tydelig Maade for Verden, som var afveget fra dem. Hans Yndlingsemne var Opstandelsens Virkelighed, og dette Emne behandlede han paa den smukkeste Maade ved talrige Begravelser. Hans Tale, Prosa og Poesi, alle hans Tanker, tog Skikkelse og Form af det guddommelige Budskab som var blevet betroet til Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Evangeliet var hans Maalestok og Fortolker. Mænd med saadanne Vaaben er uovervindelige.

Da Broder Whitney døde den 16. Maj, sørgede hele Zion. Vi sørger over at maatte savne dem som vi elsker. Og dog var der Glæde i den Tanke, at han havde dvælet saa længe, tjent saa godt, givet saa kraftige Lærdomme, levet saa mandigt og efterladt en saadan Rigdom paa gode Eksempler til hans Folk.

Orson F. Whitney lever fremdeles. Personlighed overlever Evighedens Storme. I det andet Land, bag Sloret, vil han arbejde videre for Fuldførelsen af Herrens evige, retfærdige Hensigter, og der vil hans enestaaende Arbejdsevner ikke være hindret af Dødelighed.

Og derfor, idet vi siger et jordisk Farvel til vor Ven og Præsident, Orson F. Whitney, opløfter vi vore Øjne og skuer Synet af det udødelige og evige Liv.

Lektier for Børneklasser (10—14 Aar).

19. Juli.

JAKOBS PERIODE.

Læs 1 Mos. 25:19 til 1 Mos. 36:1.

Abraham, Isak og Jakob omtales som de tre store Patriarker.

De er Grundlæggerne af den israelitiske Nation. Denne store Nation begyndte med Abrahams Familie. Fra Jakobs tolv Sønner kom Israels tolv Stammer, som med Tiden udviklede sig til en Nation. Ved Siden af at disse tre Mænd er Guds Profeter, er de derfor ogsaa nationale Helte. Hos dem alle tre finder vi de store religiøse Karaktertræk, nemlig Tro paa Gud og Lydighed mod Gud.

I 1 Mos. 25:27 staar der, at »Jakob var en stilfærdig Mand,« og hans Efterfølgere fulgte i hans Fodspor. De holdt Husdyr, dyrkede Jorden og drev Handel. For at

Israeliterne skulde blive en Nation, behøvede de Jord, Folk, Rigdom og en national Bestemmelse. I Jakob blev Grundvolden lagt til dem alle fire.

Jakob var energisk og dygtig og opnaaede stor materiel Velstand. Jakob havde i mange Aar levet som en landflygtig i Haran. Haran var hans Moders Land, og det Land hvor Abraham havde forladt sin Fader og en lille Koloni, som var kommet fra Ur i Kaldæa. Medens han var i Haran, arbejdede han for sin Moders Broder, Laban, hvis Døtre, Lea og Rachel, han giftede sig med. Han tog ogsaa som Hustruer Tjenestekvinderne Bilhah og Zilpah.

Medens Jakob var i Haran, blev der født ham 11 Sønner. Lea var Moder til Ruben, Simon, Levi, Juda, Issakar og Zebulun. Rachel var Moder til Joseph, der blev født i Haran, og til Benjamin, der blev født i Kanaans Land, og ved hvis Fødsel Rachel døde. Bilhah, Rachels Tjenestekvinde, var Moder til Dan og Naftali; og Zilpah, Leas Tjenestekvinde, var Moder til Gad og Asher. Det er meget betydningsfuldt, at vi erindrer Navnene paa disse tolv Sønner, da de i Israels Historie staar som Overhoveder for de Stammer, der bærer deres Navn, med Undtagelse af Joseph, hvis to Sønner, Efraim og Manasse, der blev født til ham i Ægypten, blev adopteret af hans Fader, Jakob, og blev gjort til Overhoveder for Stammer og ligestillet med deres Onkler. Levi blev Overhoved for den Stamme, der blev paalagt at have med de præstelige Pligter at gøre, og dette gjorde at han maatte blande sig med alle Stammer.

Disse Stammer bevarede deres Identitet som politiske Afdelinger, mere eller mindre skarpt adskilt gennem hele Israels Historie. I Kanaans Land boede Jakob paa en sand patriarkalsk Maade, omgivet af en stor Familie, og mange Ejendele. Han saa sine Sønner vokse op, samle Ejendom og begynde at oprejse Familier for sig selv.

Josef blev solgt til Ægypten af sine misundelige Brødre. Senere ordnede han det saaledes, at Jakob og hans Familie, som da bestod af 70 Sjæle, kunde finde et Tilflugtssted i Ægypten, da Hungersnøden hærgede Kanaans Land.

400 Aar senere var denne lille Koloni vokset, saa at den nu bestod af mere end en Million Mennesker som alle paastod at nedstamme fra Jakob.

Men selv om Jakob skal erindres, som den der har lagt

Grundvolden for det israelitiske Folk med Hensyn til Velstand og Folkemængde, bør han erindres endnu længere, for den Paaskønnelse han viste for Herrens Velsignelser. Han erholdt de Velsignelser, som hans Fader Isak troede, at han gav til Esau. Da Isak havde opdaget, at han havde givet Velsignelsen til Jakob, bekræftede han den med en Patriarks Indsigt og Inspiration, thi han sagde: »Ja, og han skal ogsaa være velsignet.« (I Mos, 27:33.)

Ved Penuel, hvor han vedholdende fremholdt sit Ønske om en Velsignelse, erholdt han Navnet Israel, som skal betyde »Guds Soldat«, »en der kæmper med Herren«, (om en Velsignelse), »en Guds Fyrste«.

De bemærkelsesværdige Velsignelser han gav sine Sønner, er betydningsfulde, og deres Opfyldelse er ogsaa bemærkelsesværdig. Læs omhyggeligt de faa Vers i det 49. Kapitel af I Mosebog og bemærk disse Velsignelsers profetiske Natur. I de kommende Lektier vil vi faa Anledning til at lære om Opfyldelserne.

Spørgsmaal.

1. Hvilket Folk blev Esaus Efterkommere? Hvor boede de?
2. Hvad var Betydningen af Førstefødselsretten? Hvilken stor Velsignelse gik Esau Glip af, da han solgte sin Førstefødselsret?
3. Under hvilke Omstændigheder blev Jakobs Navn forandret?
4. Hvad betyder hans nye Navn?
5. Hvad var den virkelige Aarsag til, at Esau ikke modtog Førstefødselsretten og Velsignelsen?
6. Hvor var Haran? Hvem kom fra dette Sted en Gang tidligere?
7. Hvorfor rejste Jakob til Haran?

---

26. Juli.

ISRAELITERNES BEGYNDELSE.

Navnene Abraham, Isak og Jakob staar som mægtige Symboler paa Tro i den gamle Verdens Historie. De var alle Fædre til mægtige Folk. Fra Abraham kom ikke alene alle Isaks Efterkommere, men ogsaa de Folk som nedstammer fra Ismael, Abrahams og Hagars Søn. De fleste arabiske Muhammedanere i Dag gør Paastand om at ned-

stamme fra Ismael. Fra Isak kom ikke alene den Linie, som kom gennem Jakob, men ogsaa den Linie som kom gennem Esau, der blev Stamfader til mange Folk. Særlig Edomiterne gor Paastand om at nedstamme fra ham. Ordet »Edom« betyder »rød«, fortælles der, og skal henføre til den røde Linseret som Jakob gav Esau som Betaling for Førstefodselsretten. Og derfor er Abrahams, Isaks og Jakobs Liv af aller største Betydning, historisk set. Disse store Profeters Blod har velsignet ikke alene de, som har den Fordel at nedstamme direkte fra dem, men ogsaa hele Verden. Denne Velsignelse kommer gennem Jakobs eller Israels Linie. Den store Ære at være Israeliternes Fader tilkommer Jakob. Det er gennem Jakobs Efterkommere, at den sande Opfattelse af Guddommen er blevet opretholdt i Verden ned gennem Tiderne. Jakobs Efterfølgere blev Guds udvalgte Folk. Og det var i deres Slægt at Frelseren blev født til Verden. Alene af denne Grund staar hele Menneskeheden i Gæld til Israel. Eftersom du lærer mere om Evangeliets Historie i Verden, og ligeledes om Bevarelsen af den guddommelige Myndighed gennem Guds Hellige Præstedømme, saa vil du se, hvor mange der altid har været af Jakobs Efterkommere, der har haft Respekt for Gud og hans Præstedømme, skønt der i Tidernes Lob har været mange flere, der har glemt ham og tabt deres Identitet blandt Nationerne. Israeliternes Begyndelse er derfor en meget vigtig Begivenhed, ikke alene i Verdens Historie, men særlig i Evangeliets Historie.

Da Herren forandrede Jakobs Navn til Israel, af Respekt for Jakobs afgjorte Ønske om at erholde en Velsignelse, sagde Herren: »Dit Navn skal ikke længer kaldes Jakob, men Israel; thi du har kæmpet med Gud og med Mennesker, og har faaet Overhaand.« Saaledes valgte Herren én, som skal staa som et Ideal i Historien, baade for hans Efterkommere og for andre. Da Israel blev en stor Nation, og blev omtalt som Guds udvalgte Folk, var de kun værdige til dette Navn, saa længe de fulgte deres store Stamfader. Og kun saalænge som de kæmpede for Herren, ligesom Jakob havde kæmpet med ham, fortjente de den Ære at blive kaldet Israeliter. Dette er den religiøse Betydning af »Israel.«

Det varede ikke længe inden Navnet »Israel« fik en meget videre Anvendelse. Jehova havde gjort en Pagt med

Abraham, Isak og Jakob at gennem deres Efterkommere skulde alle Jordens Nationer blive velsignede. Det var gennem Jakobs Sæd at dette gik i Opfyldelse. Derfor, da Israels Sønners Efterkommere voksede til store Familier, og senere til mægtige Stammer, blev de kaldet »Israeliter« eller »Israels Børn«. Disse Udtryk fik med Tiden en vid Anvendelse, og blev benyttet til at betegne politiske Samfund, men de er som en Beskrivelse af religiøse Grupper at Navnet har sin største Betydning i Verden. De politiske Samfund voksede, blev mægtige, gik tilbage, blev udryddede, og Israels Folk blev spredt ud blandt alle Jordens Nationer, men Israels Blod blev tilbage, og dermed har der alle Tider været nogle af Israels Efterkommere paa Jorden, der i deres Hjerter har kæmpet med Herren og valgt at blive hans Børn. Israels Historie er paa ingen Maade afsluttet. Fremtiden er lys. Det moderne Israels Tro er stærk, og de udvalgte paa Jorden strider atter for Herren, og soger som »Guds Fyrster« atter en Gang at blive Herrens udvalgte Folk.

Spørgsmaal.

1. Læs den 10 Troesartikel.
2. Hvorfor forandrede Herren Jakobs Navn til Israel?
3. Giv Forskellen mellem Udtrykkene »Israel«, »Israelit«, »Israels Born«, »Israels Rige« og »de Sidste Dages Israel«.
4. Vi hører ofte Ordene »Mormon«, »Jøde«, »Hedning«. Kan vi sætte Ordet »Israel« i Stedet for nogle af disse Ord?
5. Har de Sidste Dages Hellige Ret til at sige, at de »er af Israel«?
6. Det er mange Sidste Dages Hellige som i deres patriarkalske Velsignelser bliver fortalt, at de er af Efraims Sæd. Dersom dette er sandt, er de saa Israeliter? Hvem er Efraim? Hvorledes foregik det at Efraims Stamme er regnet med som en af de tolv Israels Stammer.

Lektier for Børneklasser (under 10 Aar).

12. Juni.

VANDRINGEN PAA SØEN.

Tekst: Math. 14: 22—33.

Efter en Dag fuld af Opofrelser for andre, gik Jesus alene op paa et Bjerg for at bede. Han havde netop brudt Brø-

det og velsignet det for 5 Tusinde Mennesker. Han havde bespist dem med kun 5 Brød og to smaa Fisk, som udgjorde den lille Drengs Frokost. Men efter at Jesus havde velsignet det, var der blevet nok til alle. Disse Mennesker var fulgt efter ham, da han ønskede at være alene med sine Disciple, men Jesus havde ikke taget Hensyn til sine egne Ønsker, men havde hjulpet Mængden, han havde helbredt deres Syge, lært dem og givet dem noget at spise, hvorefter han nu bad dem om at gaa til deres Hjem. Apostlene gik ned i Baadene og sejlede over Galilæa Sø, men der rejste sig en Storm og Vinden blæste den forkerte Vej, og saa snart som de prøvede paa at sejle den Vej de skulde, blæste Vinden deres Baad tilbage og kastede den frem og tilbage paa Bølgerne. Disse Mænd var gode Sømænd, de plejede selv at ro deres Fiskerbaade, saa de var ikke ukendt med det, men skønt de arbejdede hele Natten, var de kun kommet Halvvejen. De var selvfølgelig meget bedrøvede og vidste ikke hvad de skulde gøre.

Det syntes som Jesus maa have kunnet se deres Baad blive kastet rundt paa Bølgerne fra det Sted, hvor han opholdt sig, saa at han kom for at hjælpe dem. Han havde ingen Baad, saa han maatte gaa paa Vandet. Hvordan tror du at det var muligt for ham?

Da hans Diciple saa ham, blev de bange, for de vidste ikke at det var Jesus. Hvad siger Folk somme Tider naar de er bange? Disse Mænd maa ogsaa have raabt op, for Jesus svarede dem og sagde: »Vær ikke bange, det er mig.« Derefter sagde Peter, som var den af hans Disciple, som næsten altid talte først: »Herre, hvis det er dig, saa bed mig om at komme ud paa Vandet til dig.« Peter vidste, at hvis Jesus sagde at han maatte komme, saa vilde han ogsaa være i Stand til at paa Vandet. Jesus sagde: »Kom.« Peter sprang derefter ud af Baaden og gik over Vandet hen imod Jesus, og saa længe som han saa paa Jesu Ansigt gik det godt. Vinden tog fat i hans Haar og spredte hans Klæder, men det gjorde ikke noget, men saa snart som han saa ned paa de mørke Bølger som rullede for hans Fødder, blev han bange, og saa snart han blev bange, begyndte han at synke. Han raabte højt af Skræk: »Herre, frels mig.« Straks rakte Jesus sin Haand frem og tog fat i ham og sagde: »Peter, hvor er din Tro? Hvorfor tvivlede du?« Han vidste, at Peter kunde have vedblevet at

gaa, hvis han bare vilde have haft Tro paa at han kunde. Nu vandrede de to sammen til Baaden og gik ind i den. Vinden holdt op med at hyle omkring dem og Bølgerne blev saa og stille. Disciplerne var meget lykkelige over at have Jesus hos sig igen, og have ham til at hjælpe dem saa meget. De var ogsaa glade for den nye Lektie som Peter og Jesus netop havde lært dem, saa glade at de faldt paa Knæ for Jesus og tilbad ham. »I Sandhed«, sagde de, »du er Guds Søn.« Hvis Peter nogensinde igen skulde prøve paa at gaa paa Vandet, hvor tror du saa, han vilde holde sine Øjne? Naar vi behøver Hjælp, hvilke Ord skal vi da sige til vor himmelske Fader, naar vi beder ham om at gøre os stærke?

---

19. Juli.

JESUS STILLER STORMEN PAA SØEN.

Tekst: Math. 8: 23—27; Mark. 4: 35—41; Luk. 8: 22—26.

Har du nogensinde leget med smaa Baade i en Vandpyt? Hvilke Baade kan du bedst lide — dem der er lavet af Træ eller dem der er lavet af Papir? Hvorfor? Hvad sker der med Baadene, naar du stikker en Kæp ned i Vandet og laver Uro? I den store By Paris er der mange smaa Drenge der har rigtige Baade lavede af Træ eller Metal. De der er lavede af Træ, har Sejl paa. I Parkerne hvor Børnene leger, er der smaa Damme, hvor de kan sejle med disse Baade. Somme Tider er der saa mange som tyve Baade paa een Dam ad Gangen, og naar Vinden blæser er det et meget smukt Syn, de smaa Baade kløver Bølgerne og sejler fra den ene Side af Dammen til den anden. Drengene vader aldrig ud i Dammene for at faa fat i Baadene, de bringer en lang Kæp med sig, som de altid kan naa Baaden med, hvis de ønsker at faa fat i den.

Engang for mange Aar siden, var der nogle Baade som blev kastet fra det ene Sted til det andet af meget høje Bølger, Menneskene som opholdt sig i disse Baade var meget bange, for der var ikke een af dem som kunde bringe Baadene til Kysten trods det, at de var dygtige Sømænd, men der var en Mand med en kærlig Stemme, og som ikke vidste meget om at sejle en Baad, som frelste alle disse Mennesker.

Dagen havde været meget travl for Jesus, han havde helbredt mange syge Mennesker og lært mange, mange flere,

han havde fortalt dem interessante Historier, som kunde hjælpe til med at lære dem hvordan de skulde blive lykkelige. Da Natten kom var han blevet meget træt, og han bad derfor Menneskene om at gaa hjem, og sagde derefter til sine Disciple: »Lad os sejle over til den anden Side af Søen.« De gik ombord i Baaden og sejlede ud, og Jesus var saa træt, at han gik hen i den ene Ende af Baaden, lagde sig ned paa en Pude og faldt snart i Søvn. Efter en lille Stunds Forløb begyndte det at blæse stærkt. Stormen blev stærkere og stærkere, Bølgerne paa Galilæa Sø rejste sig højere og højere, og alle som var ombord blev vaade lige til Skindet. Ingen kunde styre Baaden, den begyndte at fyldes med Vand og de store Bølger slog helt over den. Disciplene skreg i deres store Angst: »Vi drukner.« De var saa bange, at de gik og vækkede Jesus og sagde: »Mester, frels os, vi forgaar.« Jesus vaagnede, han saa Stormen og Skrækken i deres Ansigter og sagde: »Hvorfor er I bange? Hvis I bare havde en lille Smule mere Tro.« Derefter rejste han sig og sagde til Vinden og Bølgerne: »Bliv stille.« Vinden holdt op med at blæse og der blev en stor Stilhed. Skrækken i Disciplenes Ansigter forsvandt og gav Plads for en stor Undren, og med Spørgsmaal i deres Øjne saa de paa hinanden og sagde: »Hvilken Mand kan det være, siden baade Vind og Vejr adlyder ham?« Og selv nu saa mange Aar efter, maa de smaa Børn bede ham om Hjælp, hvis de behøver den. Hvis de hører meget godt efter, kan de sikkert høre Jesus med sin venlige Stemme sige blødt: »Lige meget hvilke Besværligheder der kommer til jer, hav kun Tro paa mig, og jeg kan altid hjælpe eder.«

---

26. Juli.

JESUS OG NIKODEMUS

Tekst: Joh. 3: 1—16.

En af de lykkeligste Dage hvert lille Barn har er sikkert dets Fødselsdag. Hvad er det man somme Tider faar paa sin Fødselsdag? Hvor mange Fødselsdage har du hvert Aar? Hvor gammel blev du paa din sidste Fødelsdag? I hvilken Maaned er det din Fødselsdag? Paa hvilken Dato i Maaneden er det din Fødselsdag?

Paa den Dag, da du for første Gang kom til at leve hos din Familie, var alt nyt for dig. Du havde levet og vokset

før, men i en helt anden Verden, og nu var der kommet en stor Omskiftning. Du havde aldrig aabnet dine Øjne før, og heller ikke hørt med dine Øren. Har du nogensinde lagt Mærke til, hvordan det ser ud naar et nyfødt Barn prøver paa at aabne sine Øjne for at se? Det er halvt bange for at gøre det, fordi Lyset synes at være for stærkt, og Moderen er altid meget omhyggelig med dets Øjne, hun holder altid Barnet saaledes at Lyset ikke skal gøre det ondt. Hun lader kun stille Mennesker komme ind til Barnet fordi Støjen er saa ny for det, og alle og enhver prøver paa at hjælpe Barnet med at blive vænnet til at være i Verden.

Har du nogensinde hørt om nogen, som er blevet født to Gange, saa at de har to Fødselsdage i eet Aar? Der er eet af Moder Naturs Børn der har to Fødselsdage paa et Aar. Dette lille Barn bliver ruget ud af sit Æg om Sommeren, og det lærer sig selv hvordan det skal bære sig ad for at leve i den nye Verden. Det spiser og spiser og vokser og vokser indtil Efteraaret kommer, saa bliver det træt og laver sig selv en Seng til og lægger sig til at sove. Den Seng skjuler saa dette Barn til Foraaret kommer, og saa vaagner Barnet op til et nyt Liv, det bliver født paany. Det forlader sin Seng, ryster sine Vinger og flyver sin Vej, men da det gik til Sengs kunde det ikke flyve, for da havde den ingen Vinger. Er der nogen der kan gætte, hvem dette Moder Naturs Barn er? Husk at om Sommeren kravler det rundt paa stygge Fødder og ingen kan lide at se paa det, men om Foraaret naar det vaagner, har det smukke Vinger og alle ønsker at fange det. Det bliver født to Gange, og vaagner op til en ny Verden to Gange, det er Sommerfuglene.

Engang sagde Jesus, at Menneskene skulde blive født igen, han sagde, at de skulde blive født to Gange. Nu skal jeg fortælle jer, hvordan han kom til at sige en saadan Ting og hvorfor han sagde det. Der var mange Mennesker som elskede Jesus meget højt, men der var ogsaa andre som ikke kunde lide ham, og de ønskede derfor ikke at gøre de Ting som kunde gøre dem virkelig lykkelige. De syntes at disse Ting var for haarde at gøre. Mange af de store Mænd i Jødeland kunde ikke lide ham fordi han hjalp alle, de fattige saavel som de rige, og Samariterne saa vel som Jøderne, men der var alligevel een

af de ledende som kunde lide ham, og hans Navn var Nikodemus. Han vidste, at Jesus var blevet sendt fra Gud, fordi han kunde gøre saa mange vidunderlige Ting, Han ønskede at vide, hvordan han kunde komme til at tilhøre Guds Rige og blive et Medlem af hans Kirke, men han var bange for at lade sine Venner se, at han talte til Jesus, for han var bange for, at de skulde gøre nar af ham, og derfor gik han til Jesus om Natten. Han ventede til det var blevet saa mørkt, at Folk ikke kunde se hvor han gik hen, og saa først gik han hen til det Hus hvor Jesus opholdt sig. Det saa ud som om Jesus sad paa Taget af Huset, for paa den Tid og i det Land var Husenes Tage flade, og saa var der en Mur rundt om Taget, saa at man ikke kunde falde ned. Om Natten sad Folk meget oppe paa Taget, de holdt meget af at føle den kølige Vind der blæste om Natten og at se paa Skyerne og Stjernerne. Og det var paa et saadant Tag at Nikodemus fandt Jesus, og sagde noget lignende som dette til ham: »Herre, vi ved, at du er en Lærer, som er kommet fra Gud for at hjælpe os. Gud maa være med dig ellers kunde du ikke gøre alle de vidunderlige Ting som du gør hver Dag. Jeg vil prøve paa at gøre det rigtige og vil meget gerne tilhøre Guds Folk. Fortæl mig hvad jeg skal gøre for at komme ind i Guds Rige, og at blive een af jer.«

Jesus svarede: »Sandelig, sandelig siger jeg dig, uden at et Menneske bliver født igen, kan han ikke komme ind i Guds Rige«.

Nikodemus kunde ikke forstaa, hvad Jesus mente, han troede, at Mennesker kun kunde blive født een Gang, og han spurgte derfor Jesus hvad han mente. Jesus sagde til ham: »Sandelig, sandelig siger jeg dig, uden at et Menneske bliver født af Vand og Aand, kan han ikke komme ind i Guds Rige.« At blive født betyder at gaa fra een Verden over til en anden. Den lille grønne Orm blev først født fra sit Æg til sin kravlende Verden og derefter blev den igen født som en Sommerfugl og hver ny Verden var bedre end den, den kom fra. Jesus ønskede at Nikodemus skulde blive døbt og gaa ned i Vandets Verden for et Øjeblik og derefter blive velsignet af en, som havde Fuldmagt til at velsigne for Gud. Derefter vilde en ny Følelse komme til ham, en Følelse af Fred og Glæde, og det vilde faa ham til at føle sig som om han var født paany til en

bedre Verden end den forrige. Jesus blev selv døbt for at vise os Vejen til Guds Rige. Hvem døbte ham? Hvordan blev det gjort? Da han kom op fra Vandet, hvad var det da vor Himmelske Fader sendte til ham?

Den Helligaand gav ham en Følelse af Fred og Glæde, og hjalp ham til at udføre hans Arbejde, den fik ham til at føle det som om han levede i en ny Verden.

Det var altsaa det Jesus mente da han sagde: »Uden at et Menneske bliver født igen, kan han ikke komme ind i Guds Rige.«

Vilde det ikke være en god Ide, at kalde den Dag, hvorpaa vi var blevet døbt, for vor anden Fødselsdag? Det vilde hjælpe os til altid at huske paa, at vi var blevet født igen.

EN AF DE TOLV APOSTLE AFGAAET VED DØDEN.

Det er med den dybeste Sorg, at vi bringer Meddelelse om, at Ældste Orson F. Whitney, Medlem af de Tolv Apostles Raad og tidligere Præsident af de Europæiske Missioner, er afgaaet ved Døden. Broder Whitney døde Lørdag den 16. Maj. Begravelsen blev afholdt i Salt Lake City Søndag den 18. Maj. Begravelseshøjtideligheden blev udsendt over Radio. Det er første Gang i Kirkens Historie, at dette har fundet Sted ved en Begravelse. Der var Taler af Præsident Heber J. Grant, Ældste David O. McKay, Præsident Rudger Clawson, Præsident Anthony W. Ivins og Præsident Charles W. Nibley. Ældste Stephen L. Richards aabnede med Bøn, og Ældste James E. Talmage afsluttede med Bøn. Mange smukke Sang- og Musiknumre blev udført af Tabernakelkoret og Solister.

DØDSFALD I AARHUS.

Søster Ane Jørgensen Fischer afgik ved Døden den 25. Maj og blev begravet Søndag den 31. Maj. Begravelseshøjtideligheden blev ledet af Distriktspræsident Mark B. Garff, og følgende Program blev udført:

Sang: »Naar Verden er kold«, af Kor og Forsamling.

Bøn: Broder Arthur V. Havn.

Tale: Præsident Garff.

Blandet Kvartet: »En Gang vil vi forstaa«.

Bemærkninger: Broder N. P. Thompsen.

Sang: »Skal vi mødes hist ved Floden?«, af Kor og Forsamling.

Præsident Garff indviede Graven, hvorefter Koret og Forsamlingen sang: »Nærmere, Gud, til dig«.

Søster Fischer blev født i Falling den 20. Juli 1853. Hun blev et Medlem af Kirken den 22. December 1903. Hun afgik ved Døden den 25. Maj i De Gamles Hjem, paa Grund af Alder og Hjertesvaghed.

Mange af Søster Fischers Venner og Slægtninge viste deres Respekt for hendes lange og nyttige Liv baade ved Ord og ved at overvære Begravelsen.

Hver venlig Tanke gør den bedre, som tænker den.

Smil — og Verden smiler til dig!

Ord skaber ingen Visdom.

Tjeneste er Kærlighedens Puls.

Naar vi bærer hverandres Byrder, bærer Gud vore.

INDHOLD:

Hvad er »Mormonismen«.. 317
Den danske Mission 318
Besøg fra Amerika 319
Europas Missionspræsidenter afholder Konference 320
Den norske Misjon 323
Patriark beskikket for den europæiske Mission 324
Tempelarbejde (Fortsat).... 325
Redaktionelt 328
Lektier for Børneklasser .. 329
En af de 12 Apostle afgaaet ved Døden 339
Dødsfald i Aarhus..... 339

Udgivet af den danske og norske Mission.
Præsident for den danske Mission: HOLGER M. LARSEN, Priorvej 12, København F.
Præsident for den norske Mission: HYRUM D. JENSEN, Osterhaugsgaten 27, Oslo.

Trykt hos F. E. Bording.